

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Štefan Godina. Lastnik konsorcijski list „Edinost“. — Tisk: tiskarna „Edinost“, vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24.—
za pol leta . . . . . 12.—
za tri mesece . . . . . 6.—
za tedensko izdajo za celo leto 520
za pol leta 260

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin.

Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 5.— vsaka nadaljna vrsta . . . . . 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.652.

Na karpatski fronti do Užoškega prelaza se je razvila zelo srdita bitka

Rusi so se morali umakniti iz severne Bukovine proti mejl. — Ruski napadi pri Lausargenu, Mariampolu in Ostrolenki odbili.

V Champagni artiljerijski boji. — Francoski napadi v Priesterskem gozdu in na Reichsackerkopfu odbiti.

DUNAJ, 24. (Kor.) Uradno se objavlja: 24. marca.

V zapadnem karpatskem oddelku se je na fronti do Užoškega prelaza razvila bitka, ki se nadaljuje z veliko srditostjo. Močne ruske sile so prešle v napad. Vrše se srditi boji za višinske pozicije.

Med Protom in Dnestrom je prišlo v najsevernejšem delu Bukovine do več spopadov, tekom katerih je bil sovražnik preganjan iz nekaterih krajev in se je moral umakniti proti mejl.

Severno od Černovic onstran Pruta ležijo kraji, ki so služili sovražniku kot baza za operacije proti mestu, so očisti naprotila.

Na Poljskem in v zapadni Galiciji nobene izpremembe.

Pri Orlimowu od dolnjem Dunajcu zgrajeni vojni most Rusov je naša artiljerija uničila.

Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 24. (Kor.) Veliki glavni stan, 24. marca:

Vzhodno bojišče.

Naše severno od Memela zasledujoče čete so pri Polangenu ujele 500 Rusov, uplenile 3 topove in 3 strojne puške in odvzele sovražniku mnogo ugrabljenih živin, konj in drugega vojnega materiala.

Pri Lausargenu jugozapadno od Taurrogenu in severovzhodno od Mariampola so bili odbiti ruski napadi ob težkih izgubah za sovražnika.

Severozapadno od Ostrolenke se je ponesrečilo več ruskih napadov. Ujeli smo 20 oficirjev, nad 2500 mož in uplenili 5 strojnih pušk. Tudi vzhodno od Plocka se je izjalovilo več sovražnih navalov.

Nemška armada priznava hrabri posadki Przemysla iskreno zahvalo, ker se je po štirih žrtvih polnih mesecih obrambe udala le vsled lakote.

Vrhovno armadno vodstvo.

BERLIN, 24. (Kor.) Uradno se poroča: Pri bojih severno od Memela so naše pomorske sile podpirale operacije preko morja. Pri tem sta bila dne 23. t. m. obstrleljavana grad in vas Polangen, čez dan pa je bila obstrleljavana cesta, ki vodi iz Polangena v Livavo.

Namestnik šefa admiralnega štaba: pl. Behnke.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 24. (Kor.) Veliki glavni stan, 24. marca:

Zapadno bojišče.

V Champagni so se vršili le artiljerijski boji.

V Priesterskem gozdu, severozapadno od Pont-a-Moussona, je bil sovražnik, ki nam je ogrožal neki del ozemlja, vržen nazaj.

Zopetni napadi sovražnika severno od Badonvillerja in na Reichsackerkopfu, so se razbili v našem ognju.

Na Hartmannsweilerkopfu se vrše v trenutku zopet boji.

Vrhovno armadno vodstvo.

FRANKFURT, 24. (Kor.) »Frankfurter Zeitung« poroča iz Amsterdama: »Tudi poročila, da križarijo od včeraj zjutraj pred pristaniščem Zeebrugge angleške vojne ladje. Tu gre očitno za nekako blokado pristanišča Zeebrugge kot odgo-

vor na ustavljanje nizozemskih ladij, ki vozijo na Angleško.

MONAKOVO, 24. (Kor.) »Korrespondenz Hoffman« poroča: V bolgarskem časopisu priobčena vest o dozdnevni težki ranitvi bavarskega prestolonaslednika Ruprechta, je popolnoma izmišljena. Prestolonaslednik je pri polnem zdravlju.

ROMANSHORN, 24. (Kor.) Včeraj ob 8 zvečer je letal neki letalec nad Romanshornom. Ropotanje motorja je bilo slišati natančno. Letalo je bilo najbrže opremljeno z reflektorji, ker je bilo videti, da je več svetlobnih žarkov preiskovalo oblake in morsko gladino. Ropotanje motorja se je oddaljilo proti vzhodu preko morja. Najbrže gre za kak nameravan svračni obisk v Friedrichshafnu. Ob vsem nemškem obmorskem obrežju so bile ugasnjene vse luči.

Kapitulacija nemške ladje »Dresden«.

BERLIN, 24. (Kor.) Poveljnik vojne ladje »Dresden«, ki je s posadko na krovu neke čilenske ladje prispel v Valparaiso, poroča službeno sledeče:

Dne 14. t. m. je bila ladja »Dresden« usidrana v kumberlandskem pristanišču otoka Juan Fernandez. Tukaj je bila ladja napadena od angleških križark »Kent« in »Glasgow« in od pomožne križarke »Orana«. Napad se je izvršil od strani, od katere je ladja »Dresden« lahko uporabljala samo svoje potranske topove. Ladja »Dresden« je odgovarjala na streljanje, dokler niso postali nerabni vsi topovi in tri municije šrambe.

Da bi se preprečilo, da bi ladja ne prišla v sovražne roke, so se začele izvrševati priprave za potop in se je istočasno poslal odposlanec na ladjo »Glasgow«, ki je opozoril na to, da se nahajamo v nevtralnem vodstvu. Ker je hotela ladja »Glasgow« ne glede na to nadaljevati svoj napad, se je ladja »Dresden« razstrelila in ob 11¹⁵ z vihrajočo zastavo potopila, medtem ko je posadka trikrat zapila »hurra« na cesarja.

S tem je ovržena angleška trditev, da je ladja »Dresden« kapitulirala, razobešiva belo zastavo.

Admiral šefa admiralnega štaba pl. Behnke.

Blokada angleškega vodovja.

LONDON, 24. (Kor.) Parnik »Pandion«, ki je prišel v Southampton iz Rotterdam, poroča, da je bil ob pol 12 dopoldne 12 milj severozapadno od svetilnika Noord-Hinder napaden od nekega nemškega letala, ki je vrglo eno bombo, ki je padla v bližini ladje v morje. »Pandion« je izstreljila ognjene pušice, nakar se letalo oddaljilo v vzhodni smeri. Toda čez pol ure se je zopet vrnilo in vrglo šest bomb, ki so istotako padle v morje. Letalo je nato odplulo v vzhodni smeri.

Zavarovalno premije za ladje poskočile.

LONDON, 24. (Kor.) Dopisnik za pomorsko zavarovanje piše v listu »Daily Telegraph«: V sled potopa parnika »Cairtor« in zaplenitve dveh holandskih parnikov, ki sta bila namenjena v London, so premije poskočile.

Angleži izgubili v bitki pri Neuve Chapelle 748 častnikov.

LONDON, 24. (Kor.) Glasom zadnjega izkaza vojnega urada znašajo izgube na častnikih v bitki pri Neuve Chapelle 748 mož.

Ameriška nota Angliji.

LONDON, 24. (Kor.) Reuterjev urad poroča iz Washingtona: Iz bele hiše

čevati z izleti v St. Germain, St. Denis, Versailles itd., kjer se je vedno dobro pilo in jedlo. Seveda je potem prav rad zatisnil eno ali obe oči, če je našel v svojem stanovanju na svojem mestu kakkega drugega. Da bi se mu prepogostoma ne dogajalo kaj takega, je pozneje rajši posedal po pivnicah in kavarnah, da ni doma srečaval svojih prijateljev. Po vsem latinskem okraju je splošno znana stvar, da je lepa Florence nekemu oženjenemu trgovcu v rue Julienne s svojo naklonjenostjo pojedla vsjo trgovino, ki so jo med brati cenili na šestdeset tisoč frankov, ne glede na kupček, ki ga je imel trgovec shranjenega, dočim pa je trgovec Cricieux v rue Bellevue plačal nieno ljubezen ne samo s svojo trgovino, temveč celo s parletnim zaporom. Florence je bila vedno zelo radodarna s svojo ljubeznijo in je tudi še sedaj; toda izmotala pa je še vsakega svojega ljubimca prav do zadnjega. Sestra je nekoliko skromnejša, a tudi samo nekoliko. Današnja spremeljalca sta le tako postranska. dočim je se-

uradno razglašajo, da je za Angleško izgotovljena nota, ki se v kratkem odpošlje. V ti noti se radi nekaterih točk ugovarja zahtevam zadnje angleške note.

Lažljiva vest o poletu nekega tujega letalca nad Romanshornom.

BERN, 24. (Kor.) Švicarska brzajavna agentura poroča, da je vest, katero je prinesla včeraj glede poleta nad Romanshornom od strani nekega tujega letalca, popolnoma napačna.

Delavsko gibanje na Angleškem.

LONDON, 24. (Kor.) Lord Kitchener je poslal včeraj tajniku narodne unije pristanjskih delavcev pismo, v katerem mu naznanja, da je ukrenila vlada energične odredbe proti liverpoolskim pristanjskim delavcem, ki so se neprestano branili, delati čez ure in ki niso izpremenili dosedanje taktike.

Razpuščene dvozvozne tvrdke v Honkongu.

LONDON, 24. (Kor.) Korespondent »Manchester Guardian« poroča: 29 v Honkongu registriranih avstrijskih, ogrskih in nemških tvrdk, med njimi podružnica proge Hamburg-Amerika in podružnica severnonemškega Lloydja, so angleški likvidatorji nasilno razpustili.

Prospekt ravnatelj angliških tovarn za barve se najbrže izjalovi.

MANCHESTER, 24. (Kor.) »Manchester Guardian« piše: Poročilo ravnateljev angliških tovarn za barve, da je sprejetje njihovih prospektov iznenadilo in da zato lahko pride do tega, da opuste svoj namen, povzroči več pomilovanja kot iznenadenja. Od celokupne svote emisije v znesku 1 miliona funtov je bilo dejansko podpisanih samo 488.000 funtov. Gotovo izplačilo znaša samo 120.000 funtov. Ker se plačuje po obrokih, ta plačila ne zadostujejo, da bi se z njimi povrnilo preduplani, ki jih je izplačala vlada. Pogojni podpisanih je bilo tudi precejšnji del podpisov, ker se oficijelno razglašja, da je namera v nevarnosti, da se razbije. Doveda se, da vlada odstopi, ako interesi ne spravijo skupaj cele glavnice.

Močan severni veter onemogočuje operacije v Dardanelah.

LONDON, 24. (Kor.) »Times« poročajo iz Teneda z dne 23. t. m.: Močan severni veter že tri dni onemogočuje operacije po morju. Domneva se, da bo vsled tega mogoče, da Turki poškovane utrdbe zopet popravijo. Pred otokom je zasedanih deset vojnih ladij.

Japonsko-kitajski konflikt.

LONDON, 24. (Kor.) Reuterjev urad poroča iz Pekina: Dne 23. t. m. je prišlo v Tsinanfu 1000, v Fangste pri Vejzhen 5000, v Mukden in Dalny po 3000 Japoncev. V Mukden in Dalnem grade velike vojašnice, iz česar je pričakovati, da se pričakuje še nadaljnih čet.

LONDON, 24. (Kor.) Kakor poroča Reuterjev urad je posvetovanje med kitajskimi in japonskimi zastopniki v Pekingju v zadnjem času znatno napredovalo. Glede Mandžurije so se rešila štiri vprašanja od sedmih.

ROTTERDAM, 24. (Kor.) »Nieuwe Rotterdamse Courant« poroča iz Londona: Kakor poroča »Daily Telegraph«, se v Pekingju nadaljuje pogajanja ob bolniški postelji japonskega poslanika Hirokija na japonskem poslanstvu. Med tem so se pričela izkrcavanja japonskih čet na več točkah. Vlada v Pekingju je dobila včeraj

daj v pravi milosti baje nekdo drug, ki pa je menda tudi že precej pri koncu s svojim imetjem, kakor Florence s svojo lepoto.

— Pomislite, gospod baron, — je nadaljevala strežnica, — saj jo vendar poznate že dosti let, in sem bila še otrok, ko je ona pela in igrala tu v »Bolnu«. In jaz sem, — je pristavila koketno — tudi že stara!

— Hvala vam lepa na pojasnilu, — je odgovoril Fra Diavolo ter jo na lahno prijel za brado, — in ne postavljajte v tako slabo luč svoje »starosti«!

Z zadovoljnim nasmehom, da je gospod »baron« opazil njeno »starost«, je strežnica smuknila skozi vratca, ki so se pa takoj nato zopet odprla.

Stara ženska, ki se jej je poznalo na nosu, da rada in veliko noslja, z očali, visoko pečo s trakom, kakor so bile v modi leta 1820, je nalahno odprla vratca, pomolila skoz nje le gornji del telesa, zavil v staro ogrinjalo.

— Pst!

zvečer od provincijalnih oblasti nujne brzajavke, da je bila garnizija v Tsinanfu ojačena na tisoč mož in da je došlo v Mukden 3000 Japoncev, dočim se nahajajo pred Takubankom tri japonske transportne ladje.

Zanimanje se koncentrira za čete pred Takubankom. Dočim zamore Kitajski po pogodbi iz leta 1901 protestirati proti ojačenju posadke v Čingtau, bi se vsako ojačenje poslaniške straže čez določeno mejo tikalo celega diplomatskega zbora in bi se Kitajski temu uprla. Kot varnostna odredba je bilo zbranih okoli glavnega mesta 73.000 mož s 180 topovi, to je elita kitajske armade. Položaj je težaven, toda ne obupen. Pričakovati je, da pride do kakakega posredovalnega predloga.

Javno mnenje v Indiji.

LONDON, 24. (Kor.) »Times« poroča iz Bombaya z dne 19. t. m.: Absolutna enoglasnost, glasom katere neuradni člani zakonodajnega zborovanja podpirajo zakon, da je treba spremeniti izjemne zakone, priča o javnem mnenju v Bengaliji. Rast anarhističnih zločinov v Bengaliji in Cendšabu je uplivala pomirjevalno. Četudi so vzroki anarhističnega gibanja v obeh provincijah različni in najsi težkoče izhajajo od anarhističnih družtev daljnega vstoka in obrežja tihega oceana, vendar ni dvoma, d so nemiri v tescni medsebojni zvezi. Nemiri v Bengaliji izvirajo iz anarhističnih stremeljenj v zapadnem Cendšabu in jih je pripisovati najbrže agrarnim vzrokom. Premožnejši del naroda se boji, da ne bo mogoče več zaustaviti anarhističnega gibanja, ako se isto pravdočasno ne zaustavi in odobrava zato težnje, da se isto zatre. Razven tega se je bati, da bi ne nastala nezaupnost glede lojalnosti širše ljudske mase in bi se s tem omajalo stanje Indije do države. Zakonodajno zborovanje je sprejelo zakon vojnega stanja v principu enoglasno. Predložilo se je več olajšujočih predlogov.

Dohodki državnih železnic.

DUNAJ, 24. (Kor.) Napetost in vstrajnost, katero naše gospodarstvo kaže na vseh poljih v današnjem času, prihaja v poštev tudi v tovrstnem prometu avstrijskih državnih železnic. Ako so dohodki meseca avgusta l. l. v prvem mesecu vojne, kar je umevno, padli in sicer kar se dostaje osebnega prometa za 43,5%, blagovnega pa za 38% v primeri z isto dobo prejšnjega leta, so se dohodki že meseca septembra 1914, ko se je civilni promet zopet odprl, znatno zvišali. Od takrat se železniški dohodki vedno množijo. Ako se v dosegu analognih primerjalnih podlag izločijo dohodki prometa državnih železnic, ki leže v operacijskem ozemlju, kaže mesec september 1914 okroglo 59% dohodkov osebnega prometa in 75% dohodkov iz tovrstnega prometa, skupno 70,5% v septembru 1913 doseglih dohodkov, medtem ko znašajo provizorično dognani dohodki za mesec februar 1915 glede osebnega prometa 119,5%, glede tovrstnega prometa pa 98%, skupno 94,5% dohodkov v isti dobi prejšnjega leta.

Na tem relativno ugodnem izpadu prometnega razvoja sodelujejo vsekakor tudi višji dohodki od strani vojnega prometa. Drugače pa tudi še pride v poštev, da bi se bilo dalo doseči iz civilnega prometa še lepih vspehov, ako bi bilo dopuščalo dejstvo, da je bilo v prvi vrsti treba zadostiti potrebam vojnega prometa, za civilni promet več vozov na razpolago.

— Kaj je, — je vprašal Fra Diavolo in se ozrl.

— Gospod!

— Kaj je?

— Ali ste vi?

— Kdo pa?

— Mladi gospod?

— Kateri mladi gospod?

— No, umetnik.

— Da, sem.

— Tu imate.

Ponudila mu je neko stvar, česar polutemi ni spoznal takoj.

— Kaj pa,

— Sopek?

— Kak sopek?

— Od dame.

— Od katere dame?

— Saj veste.

— Vrag naj me vzame, če vas razumem! Govorite jasneje!

— Saj ni hiba. Je za tretje dejanje.

— Česa?

— No, Madelinette. Po velikem prizoru ga je vrzite.

Seja generalnega sveta avstro-ogrške banke.

DUNAJ, 24. (Kor.) Na današnji, pod predsedstvom bančnega guvernerja se vršeci seji generalnega sveta avstro-ogrške banke, se je guverner toplo spomnil umrlega podpredsednika namestnika Leopolda pl. Liebna, kakor tudi umrlega predstojnika glavnega zavoda v Budimpešti, Friderika Schödda. Nato je podal generalni tajnik obširno pojasnilo o položaju banke in o poslovnem prometu v zadnjih štirih tednih. Do izpremembe obrestne mere ni prišlo. V ostalem so bile rešene le stvari tekoče uprave.

Na mesto umrlega predstojnika glavnega zavoda v Budimpešti je bil imenovan za predstojnika in istočasno za tajnika in člana poslovne uprave dosedanj ad-vokat zavoda, višji nadzornik Karel Möss.

Przemysl.

Vojni poročevalec graške »Tagespost« je sporočil svojemu listu:

Przemyslska posadka je obstajala iz howdeske divizije štev. vzhodnogalijskega domobranstva, gališkega in ogrskega črnovojništva, iz trdnjavske topničarskih formacij, večinoma dunajskega trdnjavskega topništva in trdnjavskotopiškega črnovojništva. (Pripomnimo naj tu, da je bila v Przemyslu tudi ona takozvana »delovna stotnja« črnovojniškega pešpolka, pri kateri se je nahajal tudi naš znani skladatelj Emil Adamič. V Przemyslu se je nahajalo gotovo najmanj par sto primorskih Slovencev.)

Prve obkolitve je bil Przemysl osvobojen sredi meseca oktobra. Tedaj se je nemudoma začela nadomestovati municija in hrana. Vendar pa se je vršilo to ob zelo težavnih razmerah zelo počasi. Ceste za te transporte skoraj sploh niso prihajale v poštev, ker so bile prenapolnjene čet in trenov. Železnico od severa sem je že obstrlejeval sovražnik, železnico od juga so popravili kar najhitreje, a se je mogla zopet otvoriti šele 25. oktobra, ker je bilo treba prej zgraditi nekatere razstreljene objekte. Ta železnica se je uporabljala komaj deset dni, potem pa je sovražnik zopet obkolil trdnjavo. Poleg tega pa je moral Przemysl tekom bojev ob Sanu dajati od svojih zalog četam, ker je bila tedaj nadobava tudi za čete zaradi slabih cestnih razmer zelo težavna in nezadostna.

Prištet je potem še treba več tisoč bolnikov in ranjenecov, ki so jih morali sprejeti v trdnjavo in so tudi sonživali tamnoje zaloge. Ta primanjkljaj se v desetih dneh železniskega prometa ni mogel nadomestiti vkljub najnagrčnejšemu prizadevanju, posebno ker je bilo po izkušnjah prve obloge treba računati z veliko porabo municije in je bilo predvsem treba popolniti municijo. Tako je prišlo, da je bila oskrba z živili, ne da bi bil kdo kriv tega, že od začetka nezadostna za dolgo oblogo in se je zalivali le ekonomiji trdnjavskega poveljnika generala infanterije pl. Kusmanka in štedljivosti vsakega posameznika, da se je mogla trdnjava vzdržati polpeti mesec, pri čemer jo je vedno bodrilo upanje na rešitev, ki jo prinese velika ofenziva iz Karpatov. Slaba zima v Karpatih je preprečila uspeh.

V zadnjih tednih so bili odmerki živil za posameznika že tako pišli, da je tudi bojna sila čet začela očitno giniti. Zadnji izpad posadke v petek prošlega tedna

— Komu?

— Saljivec!

Rekli so, je starka zaprla vrata za seboj in pustila v rokah začudenega Fra Diavola krasen sopek, ovit v bel papir.

IV.

Prva uprizoritev.

V trenutku, ko je stvar, v katero so zapletli Fra Diavola, začela kazati vedno romantičnejše lice, in ko se je on sam še prizadeval na vso moč, da bi razvozlat to uganko, so se začeli oni tri skrivnostni udarci za zagrinjalom in gospodje godbeniki so zaigrali neko fantastično melodijo, ki bila sposobna, da bi pognala v beg vse diletante gledališča »Theatre Italien«.

Govorimo namreč o »Italijanskem gledališču«, kakor je bilo pred republiko; kajti sedaj ta, prej kraljevska in tedaj tega imena vredni oder ni nič drugega nego razvalina nekdanje slave.

Ko je bila overture končana, se je pričelo prvo dejanje »Piccola«.

(Dalje.)

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francoski spisal Xavier de Montépin

Strežnica mu je na njegovo vprašanje, kdo ste dami v sosednji loži, in kdo gospoda, vedela o gospodih povedati pač malo, tem več pa o obeh damah. Pripovedovala je, da ste sestre, pravzaprav čisto navadni šivilji z one strani Sene. Omoženi ste sicer obe, Sophie, ki se tupa-tupa imenuje tudi Florence, in pa Marija, ki si prideva tudi še ime Madeleine. Starejša, Sophie, stanuje pri svojem soprogu, ki je krojač, mlajša pa je ločena, toda enaki ste si pa obe v tem, da nosite menda samo imeni svojih soprogov, drugega pa nič. Za njene potrebe skrbe drugi. Sophijin mož je znal dobro izkoriščati talente svoje soproge — bila je tudi pevka in igralka — in si je dajal ljubezen svoje soproge napram drugim prav dobro pla-

je bil poizkus, ali bi bilo upati uspeha od prednega poizkusa. Pokazalo se je, da bi bil tak poizkus le brezkoristno žrtvovanje človeških življenj, in vrhovnemu armadnemu poveljniku se mora šteti v največjo zaslug, da je v trenutku, ko bi bil predorni poizkus le še junaška kretnja brez militaristične vrednosti, poslušal le glas človečnosti in ga tudi ubogal. General Kusmanek in njegova četa junakov pa bodo vedno zavzemali častno mesto v zgodovini naše domovine.

O predaji trdnjave je sporočila 22. t. m. zjutraj brezlična brzojavka, oddana v Przemyslu ob 6.55. Brzojavka pravi, da je trdnjaviški poveljnik poslal pooblaščenca k poveljniku oblegavalne armade, da se dogovori z njim o pogojih predaje. Rusi so 20. in 21. t. m. ponoči silno naskakovali trdnjavo, a so jih trdnjaviški topovi zavrnili ob velikih izgubah. Pred predajo trdnjave se je z vseh utrdob živahno strelalo in med grom topov so se mešale eksplozije, ki so uničile militaristično važne objekte. Vse utrdbe s topovi so bile razstreljene, zaloge municije pa napravljene neuporabne. Uničili so celo postajo za brezlični brzojav.

O dogodkih po odstopu pooblaščenca ni seveda nič znanega, lahko si je pa misliti, kako je bilo. Mesto je zasedel sovražnik, kakor je zasedel drugo vzhodnogališko mesto. Civilno prebivalstvo ostane, čete pa odvedejo v ujetništvo.

Da je trdnjava storila do zadnjega trenutka vse najskrajnejše, da bi vzdržala z živili in da se je dolgo trpljenje posadke končalo šele z zadnjim grizljajem hrane, ni treba poudarjati še posebej. Pripomniti je le še treba, da je zaradi preslabih hrane obolelo vojaštvo v masah. Z eno besedo, čudež je, da se je trdnjava mogla držati tako dolgo, in onim, ki so poznali razmere, se je odvalil kamen od srca, ko je prišla vest o predaji.

Przemysl je oddaljen kakih 100 kilometrov od glavnega mesta Galicije, Lvova, in leži na obeh straneh reke Sana. Prebivalcev šteje 56.000 in je potentakem med gališkimi mesti četrto po velikosti. Mesto je sedež dveh škofov, okrajnega glavarstva, okrajnega sodišča, okrajnega finančnega ravništva in drugih oblastni. Ima tri gimnazije in čitateljice. Kolodvor se nahaja v sredini mesta, ki šteje med ona gališka mesta, ki imajo najlepšo lego. Del mesta se vzdiguje amfiteatralno ob pobočju hriba na desnem bregu Sana, drugi del, Zasanie, pa leži na levem bregu reke. Čez San vodijo trije mostovi.

Od leta 1873. je bil Przemysl trdnjava prve vrste. Garnizija daje obležanje mestu. Na promenadah in v javnih lokalih prevladujejo častniki.

Mesto je v 7. stoletju ustanovil knez Przemyslaw. V 14. stoletju je pripadalo Poljski, ob času Kazimirja Velikega, ki je sedel na grad, čigar razvaline se vidijo še danes in tudi ostanki obrambnega zidu. Z gradišča. Gore Zamkowe, z lepimi nasadi, se nudi krasen razgled, posebno po Sanski dolini. Ob vzhodni gradišča se nahaja v 15. stoletju zgrajena rimsko-katoliška stolnica v renesančnem slogu, z mnogimi umetniškimi spomeniki. Poleg cerkve stoji stolp, visok 71 metrov, najvišji v Przemyslu. Nedaleč od tod se nahajata cerkev srca Jezusovega in franciskanska cerkev ter grško-katoliška stolnica s starinsko, iz lesa rezano prižnico v obliki jadrnice. Iz 17. stoletja izhajajoči samostan reformatorov s cerkvijo, ki je bil prej zunaj mestnih okopov, je še danes obdan z zidom in štirimi bastijami. V zidu se vidi spomenik gvardijana Szychowskega, ki je branil mesto leta 1672., ko so ga oblegali Tatarji. Gotski stolp karmeliške cerkve nadglavuje mesto.

Przemysl ima dva muzeja in veliko število umetnin v palači grškega škofa. Omeniti je treba ob Sanu Franca Jožefa nabrežje s krasnimi nasadi, kopališčem in drsališčem. V najbližji okolici, na griču, imenovanem Znisienie, se nahaja trioglasta »Tatarska gomila«, kjer je pokopan neki tatarski han. Krasni, v 18. stoletju zgrajeni, ob Sanu ležeči grad kneza Sapiehe, Krasieczyn, je najlepši v vsej Galiciji: mogočna štirioglasta stavba v renesančnem slogu z baročno primesjo, na oglih štiri bastije (božja, papeška, kraljeva in plemenitaška) z dragoceninami umetniškimi zbirkami in bogato knjižnico. Omeniti je treba tudi Mizynice, palačo kneza Lubomirskega, z lepim parkom. Palača Medyka leži sredi največjega in najlepšega privatnega gališkega parka. Omenimo naj še spominjsko drevo kralja Jagela, kjer si je kralj nakopal smrtno bolezen, poslušajoč petje slavca in pa hišo poljskih vstaev (l. 1863.) z grobiščem.

Razne politične vesti.

Kako znajo Madjari skrbeti — zase! Budimpeštanski dopisnik »Hrvatskega Pokreta« je imel z nekim madjarskim parlamentarcem razgovor, ki se je zasukal na jako aktualen in velevažen predmet. In tu je doznal zagrebški dopisnik: Vojna je grozen uničevalec, ki ne priznava ne življenja, ne imetja, plačevati mu morajo tribut tudi naobraženi sloji v isti meri kakor drugi. Ali tu je ravno nevarnost. Širokih in najširših slojev je veliko, inteligence pa nimajo Madjari preveč. Zato so začeli v vladnih krogih razmišljati, kako bi se moglo inteligenco vsaj nekoliko obvarovati, ne da bi prišli v nasprotje z načelom enakih dolžnosti. Načelnik minister je dobil nalog, naj zaprosi vojno upravo za obzornost v tem pogledu. Zaprošil je vojno upravo za podaljšanje rok za prihod pod orožje tistih novincev, ki obiskujejo visoke in srednje šole.

le v deželah krone sv. Stefana. In vojna uprava je res dovolila, da vsi dotičniki, ki bi imeli iti pod orožje 1. ali 15. marca, pridejo šele 15. aprila. To velja tudi za enoletne prostovoljce, ki se obiskujejo srednj šolo in ki dovrše šolsko leto šele z začetkom meseca aprila.

Tako so si znali Madjari celo v tem težkem času izposlovati prednosti. S tem mesecem odloga se reši brez dvoma mnogo eksistence madjarske inteligence.

Domuče vesti.

»VEČERNA EDINOST« danes zaradi praznika ne izide; jutri pa izide ob navadnem času.

Namestnik baron Fries v pomožni bolnišnici »Rdečega križa« v društvu »Eintracht«. Dne 23. t. m. popoldne je obiskal namestnik baron Fries pomožno bolnišnico v tukajšnjem nemškem telovadnem društvu »Eintracht«. Njegova ekscelencija je pozdravil navzoče dame in gospe. Društveni predsednik Fran Wenzl je imel na namestnika nagovor, v katerem je, izreki njegove ekscelencije zahvalo za obisk, naglašal, da je društvu namen, gojenje nemške narodne zavesti, ljubezni do domovine in nemške telovadbe. Dočim pa je velik del članov pod zastavami, smatrajo oni, ki so ostali doma, za svojo patriotično dolžnost, da prepuste svoj dom vojni oskrbi, odstopivši svoje prostore »Rdečemu križu« za bolnišnico. Povabil je namestnika, naj si ogleda njihov dom in naj podpira njihova patriotična stremeljenja. Na koncu se je spominjal sivolasega vladarja, ki mu je zaklical trikratni »hoch«. Po odpevanju cesarske pesmi na galeriji velike bolnišniške dvorane, se je namestnik zahvalil za prijazni pozdrav in je izvajal, kako so si Nemci znali pridobiti trdno stališče v duševnem in gospodarskem življenju tega lepega procvitajočega mesta. Veseli ga, da je mogel obiskati ta društveni dom in da more zagotoviti društvu svojo dejansko podporo in povspenjanje. Nato je namestnik pod vodstvom zdravnikov dra. Dolcettija in dra. Krstulovića obiskal ranjence, jih nagovarjal in tolčal v njih materinem jeziku. Posebno pohvalne besede je govoril ranjencem, ki so odlikovani s hrabrostnimi medaljami za njihovo junaštvo pred sovražnikom. Razgovorjal se je tudi s prostovoljnimi strelčnicami ter se informiral o kurzijah, ki so se obdržavali v Trstu za strelništvo, in o službi strelčnic v pomožni bolnišnici. Njegova ekscelencija se je opetovano in pohvalno izrazil o vodstvu pomožne bolnišnice.

Prze nyl je najmodernejša in eno prvih trdnjav Evrope: po veličini in ženjalnosti, zamislil in vzgradil svojih fortifikacijskih del. In na tej veličini in znamenitosti se ima zahvaliti, kakor se govori. Hrvatskemu generalu Nemčiću, ki je že v osemdesetih in devedesetih letih pripravil obrambo Galicije, računajoč z možnostjo spopada med našo državo in Rusijo. A kakor je Przemysl velik po svojih fortifikacijskih delih, tako je tudi veličasten spomenik junaštva, vstrajnosti in spretnosti sedanje obrambe. To pa je vodil s n českega naroda, general Kusmanek, se svojo posadko, katere veliki del so tvorili Slovani, med njimi zlasti mnogo Slovencev, specialno Primorcev. To so dejstva, ki jih moramo dobro beležiti, da jih pozneje predložimo tistem, ki bi nas Slovane hoteli izključiti iz vrste njih, ki se bodo oglašali s svojimi zahtevami s posebnim oklicenjem na žrtve, doprinešene v tej orjaški vojni.

Iz obleganega Przemysla smo prejeli to-le karto, datirano z dne 20. januarja t. l.: »Prosim Vas, da izvolite objaviti v »Edinosti«, da smo vsi tu navedeni živi in zdravi, ter da nam gre razmeram primerno dobro: 1) Fr. Josip, c. kr. nadoficijal iz Koprca, 2) Anton Košir iz Kandride št. 367, 3) Martin Jurašič, Male Mune št. 40, 4) Ujčič Anton, Grubišči 341, 5) Martin Matko, Prelože št. 3, 6) Josip Geržič, kovač, Pazin, 7) Bartol Cvečić, Sušjeva 58, 8) Anton Kanenar, Pola, Via Flavia 8, 9) Josip Babič, Rodile št. 80, 10) Anton Škerjanec, Rožice št. 6, 11) Andrej Resimović, Hrpelje št. 33, 12) Ivan Ban, Brezovica št. 50, 13) Anton Guštin, Repentabor št. 21, 14) Franc Jakomin, Štanjel št. 9, 15) Ivan Vidič, Col št. 21 (pri Vipavi), 16) Anton Spacol, Koštanjeva št. 22, 17) Kristjan Maurič, Snik št. 13 (Brala).

Vsi skupaj pozdravljamo najsrčneje naše predrage rodbine, sorodnike, prijatelje, znanke in rojake.

Prosim, da objavijo to vest tudi drugi listi, da bodo na ta način obveščeni vsi deležniki.

Tržaško pogrebno društvo pri Sv. Jakobu v Trstu vabi vse svoje člane na redni občni zbor, ki se bo vršil v nedeljo, 28. marca t. l., ob 4 popoldne v dvorani »Delavskega konsumnega društva« Campo S. Giacomo 5, z običajnim dnevnim redom. Računi so, na razpolago pri društvu blagajniku od 20. marca do občnega zbora.

Redna seja ženske podružnice CMD. bo radi praznika mesto v četrtek v petek, 26. t. m. ob 4 in pol pop. na C.M. šoli na Acquedotto.

V pojasnilo. Včerašnja naša vest o pokojni gospi Rozi Comelovi bi se utegnila — radi zgrešene interpunkcije vsled tiskovne pomote — krivo razumeti. Pojasnjujemo torej, da nam je dopis pač došel iz Komna, da se je pa pogreb vršil v Trstu, kjer je pokojnica živila s svojo družino.

Delavsko konsumno društvo pri Sv. Jakobu v Trstu naznanja svojim članom, da se bo vršil redni občni zbor radi nepričakovanih zadržkov v nedeljo, 11. aprila t. l., ob 10 predpoludne, in ne 28. marca, kakor je bilo naznanjeno v listu »Edinosti« Odbor.

Poštni in brzojavni urad na Jesenicah. V smislu odloka c. kr. trgovskega ministrstva z dne 3. marca t. l. št. 2938/P iz leta 1915 se spreminja dosedanja uradna označba c. kr. poštnega in brzojavnega urada »Jesenice na Gorenjskem 1« v »Jesenice na Gorenjskem«.

Matere božje svetinjo je požrla komaj 3 letna Jolanda Zanierjeva, stanujoča z roditelji v ulici Montorino št. 6 v Rojanu. Mati je namreč obesila okoli vratu svetinjo Matere božje, in deklica je svetinjo pogoltnila; ker je detetu svetinja Matere božja v grlu zapirala sapo, da ni moglo dete dihati je mati ponesla otroka na zdravniško postajo, kjer je zdravnik potegnil otroku iz grla svetinjo Matere božje in tako dekletcu rešil, da se ni zadušilo nad to svetinjo.

Dolgoprstna služkinja. Včeraj dopoldne je prišla na policijski komisariat v ulici di Torre bianca gospa Viktorija vdova Orlandova, ki stanuje v ulici G. Boccaccio št. 7. Prišla je pa s seboj na komisariat tudi svojo 19 letno služkinjo Francisko Povšinovo, ki je doma iz Bodečevega kraja na Kranjskem. Na komisariatu je pa gospa povedala, da je še nekega dne mилоlega tedna konstatirala, da jej manjka srebrn prstan z dragoceninam kamnom, zlat ulan z gronotami, denarnica, v kateri je bil 16 kron in 38 vinarjev denarja in pa možka zlata ura in zlata verižica, ki sta vredni — ura in verižica sami namreč — 130 kron. Ker je sumila, da ji je te predmete ukradla dekla, je Orlandova v soboto, dne 20. t. m. v pričlo gospe Noemi Roderjeve in občinskega uradnika g. Humberta Azzonija prisilila Povšinovo, da je odprla svoj kovčeg. Ni se motila: v kovčegu Povšinove je našla vse predmete, ki so ji bili ukradeni, izven zlate ure in zlate verižice, glede katerih je Povšinova trdovratno trdila, da ju ni vzela. Vendar se je pa obvezala gospe Orlandovi, da ji bo v malih obrokih plačala tudi uro in verižico. Orlandova je čakala par dni, misleča, da bo Povšinova vender povedala, kam da je dala uro in verižico, ker je pa Povšinova še vedno trdovratno trdila, da ju ona ni vzela, jo je Orlandova včeraj — kakor že rečeno — privedla s seboj na policijski komisariat v ulici di Torre bianca. In tu je gospa povedala, poleg že gori navedenega, da sumi, da je Povšinova darovala uro in verižico svojemu ljubčku, ki je pri vojakih in se kot tak nahaja na Opcinah. Povšinova je pa tudi na komisariatu priznala, da si je sicer res prilastila one predmete, ki so ji našli v njenem kovčegu, a trdila je, da se ni dotaknila ne ure ne verižice in da ni res, da bi imela sploh kakega ljubčka. A vzlic njenim trditvam so jo pridržali v zaporu.

Umrli so: Prijavljeni dne 24. t. m. na mestnem fizikatu: Indrigo Jolanda, 7 let, zagata deia Falchi št. 6; Majcen Josip, 12 dni. Sv. Marija Magdalena spodnja št. 3; Zobeč Bogoljub, uro, ul. Belgoggio št. 6; Bajt Fran, 11 let, ul. G. Tartini št. 10; Naglič Marija, 69 let, ul. dell' Istituto št. 5; Kihalič Viljem, 20 dni, ul. di Cavana št. 20; Maček Jordan, poldrugo leto, ul. delle Pancogole št. 1; Palese Klotilda, 77 let, ul. dell' Acquedotto št. 85. — V mestni bolnišnici dne 23. t. m.: Rihard Maurer, 53 let; Jazbic Marija, 57 let; Togar Stefanija, 23 let; Bertuzzi Angel, 82 let; Meneghini Svetko, 60 let.

Vesti iz Goriške.

V Dornbergu pokopljejo danes popoldne Jožefo Antonijo Saksida, hčer Antona in Terezije, ki je umrla v cvetu let, stara komaj 19 let. Preostali naše sožalje!

Za gradbo cerkve srca Jezusovega v ulici Leopardi v Gorici je bilo do konca leta 1914 stroškov K 99.831.86.

Tri mlekarice, jedna iz Renč, druga iz Mirna in tretja iz Orehovlja so bile obtožene, da so prinesle v Gorico na prodaj pokvarjeno mleko. Obsojene so na denarno globo oziroma 48 ur zapora vsaka.

S svojim očetom se je bil skregal Andrej Likar z Dola; v prerekanju ga je tudi popadel in mu prizadjal nekaj poškodb.

radi katerih je bil obsojen na 3 dni zapora.

Opekla se je pri ognjišču samica Mahnetova v Šmarjah na Vipavskem. Unela se je je obleka in starka je nevarno poškodovana. Prepeljali so jo v Gorico v mestno žensko bolnišnico.

Obračun nabiralnice naravnih daril c. kr. vojnopomožnega urada v Gorici, c. kr. okrajno glavarstvo. V zimski dobi in sicer od 1. januarja do 15. marca 1915. l. je dobila nabiralnica v denarnih prispevkih 3694 K 62 vin. ter mnogo volne-nega perila. Z denarnimi prispevki se je nakupila volna, iz katere so izdelovale tukajšnje gospe in pa učence šol iz Gorice in okolice, posebno pa gojenke zavodov »Notre Dame« in č. s. uršulink potrebnaj spodnja oblačila za naše vojake. Obdarovanih je bilo skupno 407 ubožnih oseb iz naše dežele, in sicer edine vojaški, toliko slovenske kolikor italijanske narodnosti, ki so odrinili v službovanje v teku rečne dobe. Izdani pa so bili tem vojakom naslednji volneni premeti: 407 volnenih srajc, 407 spodnjih hlač, 364 čepic za sneg, 102 telovnika, 404 pari krpa za noge, 27 parov nogavic, 48 parov dokolen, 334 parov zapetnikov, 104 pari rokavic, 4 rutice in 10 ovratnic. Podpisani odtsek se tem potom tudi v imenu obdarovancev kar najtojeleje zahvaljuje vsem onim dobrotnikom, ki so pripomogli bodi z darili bodi z delom našim vrlim vojakom lažje prenašati težkoče zimske vojne. Ker so kljub dosedanjim požrtvovalnosti potrebe še vedno velike in vsestranske in ker misli odtsek v prihodnje posvetiti svojo pomoč posebno bolnim in ranjenim vojakom, nahajajočim se v goriških bolnišnicah, obrača se odtsek vnovič do vseh rodoljubnih in človekoljubnih oseb in korporacij iz mesta in dežele z vlnudno prošnjo, da bi po svoji moči še v nadalje pošiljali darove v denarju ali platnenem perilu na podpisano. — V Gorici, dne 20. marca 1915. l. — Za nabiralnico darov: Lujiza Rebekova, predsednica; Mira Znidarica, tajnika.

Ponarejanja in razpečavanja ponarejenega denarja je bil osumljen neki Stopar iz Malih Zabelj. Radi tega so ga prijeli in odpeljali v zapor. Sedaj je izpuščen iz preiskovalnega zapora. Ovadil ga je bil mlajši brat.

Iz Velikih Zabelj na Vipavskem so v ruskem ujetništvu Feliks Stokelj, Kristijan Troha in Alojzij Palik. Vsi trije so pisali domov, da so zdravi. Stokelj prosi v pismu, naj mu povedo, če bo vojna še dolgo časa trajala.

Nič se ne ve, kje so nastopno navedeni vojak, ali v uradnih zaznamkih izgub jih ni, tako se poroča z Dunaja goriskemu vojno - informacijskemu uradu. Imena so ta - le: Andrej Belingar iz Solkana, 27. domobranskega polka, Josip Ciglič iz Steverjana, 97. pešpolka, Josip Doljak iz Gorice, trenška četa, Ivan Graf iz Gorice, 19. pešpolk, 15. stotnije, Ivan Komel iz Lok, 27. pešpolka, tretje stotnije, Fran Planišček iz Steverjana, pešpolka št. 97., Alojzij Planišček iz Steverjana, pešpolka št. 27., Ivan Semolič iz Gorice, 5. domobranskega polka, šeste stotnije, Josip Verbič dragonskega polka št. 5, iz Gorice, Josip Zuljan iz Gorice, 97. pešpolka, rdeče stotnije.

Ranjeni in bolni vojak v Gorici. Došli so: Peter Šturm in Mehlior Furlan, oba 97. pešpolka, Anton Farkaš, zrakoplovec. Lovro Horhager, sapper, Miha Malič, Risto Ristič, Ciprijan Aleksič, delavske stotnije, Mihael Jelinič, Ulrik Kunitzer, 7. pešpolka, Karol Poršek, 5. lovskoga bataljona, Hugon Ledič, Kurtović, pionirja, Josip Krapan, 27. domobranskega polka, Ferdinand Matej, črnovojnik, Danijel Saurigrl, Ivan Slajh, Avgust Pok, 5. dragon-

skega polka, Andrej Bezeljak, topničar, Alfred Lampl, 26. pešpolka, Fran Zeli, 27. polka, Ivan Kozmos, 4. domobranskega polka, N. Stramirovič, 1. polka, Bela Darvas, Fran Makuc, 8. topničarskega polka, Josip Stegnar, kolesar, Fran Rustja, 20. lovskoga bataljona, Lucijan Spacapan, poročnik 97. pešpolka, Karol Neuger, Alojzij Puff, Ivan Pommer, Anton Poruntus, Anton Rumpf, Ignacij Tischler, Karol Dunkl, Josip Eberl, Fran Krausar, Fran Maurer, 47. pešpolka.

Dijaška kuhinja v Gorici. Pri zadnje poročilu je tiskarski škrat izpustil celo vrsto darovalcev: K 5— gg. Stegar, naduč.; K 10— gg. dež. šol. nadz. Matejčić, Trst, odvetnik dr. Gruntar, Tolmin; šol. sv. Fras; odvetnik dr. Puc; dež. posl. Mikuz; — dalje so poslali podpore: K 2— gg. uč. Trešbe, Zaga; nadživinozdr. Martelanc; po K 3— (čln.) gg. Kravos, trgovec; prof. Mastnak; K 4— gg. Lucijan Kovačič, nadpoštar, Sv. Lucija; po K 5— gg. Adolf Mlekuz, Bovec; neimenovan št. 7; K 6— gg. odvetnik dr. Podgornik; po K 10— gg. Vlacav Kožnar, trgovec; odvetnik dr. Treo; prof. Župancić; K 100— okrajna posojilnica v Kobaridu. V sem darovalcem najpri-srejšnja zahvala.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste štev. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne ploče. Slovenska postrežba in slovenski jedilni list.

MALI OGLASI:

se računajo po 4 stot. besedo. Masno tiskane besede se računajo enkrat več. Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Krompir kranjski na drobno stot. 26 kg. iz Sv. Petra 28. Na debelo posebno ceno. Poslužite se prilike. Via Media 7. 157

Odda se sobe z eno ali dvema posteljama z uporabo kuhinje. Ulica Commerciale 9, pritličje. 390

Štedilne družinske peč za pečenje kruha itd. po K 7-20, medena obešala za zavese K 3-50, prodaja CESKA, Trst, ul. Caserma št. 14. 29

Vinogradniki. Lepim cepljenkam smo znali ceno na K 18, do tedaj ko jih bomo imeli v zalogi. Torčič in dr., Trzinica Komen, GorisKO. 96

Kdor ima številko »Edinosti« od 11. maja, 6. julija 1910 naj jih prinese Inzeratnemu oddelku našega lista, proti primerni nagradi.

Milo iz lilijnega mleka Steckenperferd Bergmann & Co., Dešin na Labi, Tetschen uživa vsestransko priljubljenost vsled svoje izbornega učinka in dokazani neprekosljivosti za odpravo polnih mehčkov in racionelno negovanje kože in lepote. Na tisoče zahvalnih pism. Mnoga odlikovanja! Paziti je pri nakupu na znamko »Steckenperferd« in na polno ime trdke! Dobiva se po 80 stot. v lekarnah, mirodinicah in parfumerijah. Ravno tako se je obnesla lilijna krema »Manera« (70 stot.) za ohranitev nežnih belih rok.

Delavsko kons. društvo pri sv. Jakobu v Trstu razpisuje

mesto krčmarja z takojšnjim nastopom in primerno varščino. Pismene ponudbe naj se :

: naslovijo na društveni odbor. :

5. razred 3. avstrijske razredne loterije

premija od 700.000 kron

Žrebanje začne

dne 6. aprila

srečke stanejo srečke stanejo

1/2 K 25, 1/4 K 50, 1/2 K 100, 1/4 K 200

razprodaja in razpošilja

Podružnica ljubljanske kreditne banke

v TRSTU, ulica Caserma štev. 11

Priporoča se naročiti pravočasno.

Žrebanje traja 22 dni

SIROLIN "Roche"

Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, influenza

Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsek, ki trpi na trajnem kašlju. Lažje je obvladovati se bolezninega požaraviti.
2. Osobe s kroničnim kašljem bronhijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vdusljivi, katerim Sirolin znafno olehča naduho.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počutek.

